

переукомплектування розміщених на сайт каталогів, зображень музейних предметів). Ці оновлення необхідні для того, щоб постійно актуалізувати увагу до сайту, а отже, і до самого музею.

Без залучення комп'ютерних продуктів в експозиційну діяльність значна частина західних музеїв на початку ХХІ ст. уже не мислить свого конкурентоздатного існування (аудіо-, відео- і мультимедійні продукти, що виступають рівноправними учасниками експозиціонування поряд із традиційними музейними предметами).

Джерела та література:

1. Святославский А. В. Среда обитания как среда памяти: к истории отечественной мемориальной культуры [Текст] : автореферат диссертации на соискание ученой степени доктора культурологии, специальность 24.00.01 – теория и история культуры / А. В. Святославский. – М., 2011. – 54 с.
2. Словарь актуальных музейных терминов [Текст] / М. Е. Каулен, А. А. Сундиева, И. В. Чувилова и др. // Музей. – 2009. – № 5. – С. 47–68.
3. Потильчак О. В. Историчний розвиток музейної справи / О. В. Потильчак. – К. : Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова, 2007. – 57 с.
4. Рутинський М. Й. Музеєзнавство : навч. посіб. / М. Й. Рутинський, О. В. Стецюк. – К. : Знання, 2008. – 428 с.

Юлія Ковтун
Наук. керівник – Забрда О. О.
м. Миргород

ІНФОРМАТИЗАЦІЯ АРХІВНОЇ ГАЛУЗІ

Інформатизація архівної справи – це комплекс організаційних, науково-методичних та технологічних заходів, що забезпечують створення за єдиними методологічними і методичними засадами взаємопов'язаних інформаційних технологій в архівній справі, формуванні національних архівних інформаційних ресурсів.

Стрімкий розвиток комп'ютерних засобів оброблення інформації став невід'ємною складовою процесу проникнення їх у всі сфери життєдіяльності людини, зокрема, в архівну галузь. Масова інформатизація та запровадження нових ефективних технологій у сфері архівної справи – це та стратегічна направленість, яка має суттєво покращити якість та ефективність діяльності архівістів, внаслідок чого пришвидшиться доступ користувачів до архівної інформації.

В числі пріоритетів у роботі Державної архівної служби України (далі – ДАСУ) окремо зазначена необхідність розширення доступу до архівної інформації за допомогою впровадження інформаційно-комунікаційних технологій, щоб в такий спосіб наблизити діяльність архівних установ до сучасних потреб громадянського суспільства та мати можливість створювати інформаційні ресурси, які будуть інтегровані у світовий інформаційний простір.

ДАСУ планомірно вирішує питання практичного впровадження в повсякденну діяльність архівних установ вимог нормативно-правових актів,

які прийняті Кабінетом Міністрів України впродовж останніх років щодо розбудови інформаційного суспільства в нашій країні. Зокрема, на вимогу ДАСУ центральні, галузеві та державні архіви областей створили власні сайти, в наслідок чого значно збільшився доступ громадськості до архівної інформації, що, в цілому, сприяло підвищенню якісного показника в діяльності цих архівів.

Основними етапами інформатизації архівної справи є:

– обладнання архівних установ відповідними технічними та програмними засобами, комп'ютеризація управлінських функцій Держкомархіву України та архівів;

– комп'ютеризація комплектування архівів та централізованого обліку документів, створення в електронній формі системи архівних довідників, інших баз даних;

– комп'ютеризація на єдиних засадах процесів комплектування, описування, обліку, створення довідкового апарату в кожному архіві;

– представлення національних архівних інформаційних ресурсів

– у мережі Інтернет;

– використання комп'ютерних технологій для страхового копіювання документів, формування повнотекстових баз даних;

– створення електронних копій документів для фонду користування.

Ведеться інтенсивна робота з представлення архівних ресурсів галузі у створюваній інформаційній системі.

Створення архівами сайтів в усіх куточках України – реальна справа і все залежить лише від ініціативи керівництва архівів.

Джерела та література

1. Про національну програму інформатизації: закон України від 3 лютого 1998 року N 74/98-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 27–28. – С. 181.

2. Архівознавство: підручник для студентів іст. ф-тів вищ. навч. закладів України / за заг. ред. Я. С. Калакури, І. Б. Матяш. – 2-ге вид., випр. і доп. – К. : КМ Академія, 2002. – 356 с.

Юлія Підгорна
Наук. керівник – Радченко М. В.
м. Миргород

МУЗЕЙНА СПРАВА В УМОВАХ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Музеї – це культурно-освітні та науково-дослідні заклади, призначені для вивчення, збереження та використання пам'яток природи, матеріальної і духовної культури, прилучення громадян до надбань національної і світової історико-культурної спадщини [1].

За своїм профілем музеї поділяються на: природничі, історичні, літературні, художні, мистецькі, науково-технічні, комплексні, галузеві тощо.

З появою мас-медіа та Інтернету роль музею в суспільстві суттєво трансформувалася. В наші дні основні функції поширення культури, що належали музеєві раніше, перейшли до преси, телебачення, радіо, Інтернету.